

XLV. RADOST

Písmo svaté:

Pro spravedlivého je zaseto světlo, radost pro ty, kteří mají přímé srdce. (Ž 97,11)

Pravím vám, právě tak je radost před anděly Božími nad jedním hříšníkem, který činí pokání. (Lk 15,10)

Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost. (Gal 5,2)

Mějte z toho jen radost, moji bratří, když na vás přicházejí rozličné zkoušky. (Jak 1,2)

Katechismus:

Víra nám dává jakoby předem zakoušet radost a světlo blaženého patření, cíl našeho putování zde na zemi. Tehdy uvidíme Boha „tváří v tvář“ (1 Kor 13,12), „tak, jak je“ (1 Jan 3,2). Víra je tedy již začátek věčného života. „Už nyní nazíráme dobrodiní víry jako odlesk v zrcadle, je to jako bychom již vlastnili úchvatné věci, o nichž nás víra ujišťuje, že je budeme jednoho dne zakoušet.“ (čl. 163 KKC).

Text k prohloubení meditace:

Evangelium pocházející z řeckého euangelion [ευαγγελιον] znamená dobrá zpráva či radostné poselství (eu [ευ] "dobře", "pěkně" + angelia [αγγελια] - "zpráva", "poselství"). Jádrem radostné zprávy je Kristovo vzkříšení a vítězství nad smrtí, v jehož vítězství máme účast neboli věčný život. Tak to zakoušeli apoštolové, když se setkali se Vzkříšeným Kristem: „Pro samou radost však tomu pořád ještě nemohli věřit a jen se divili“ (Lk 24,41). Je tedy zřejmé, že radost srdce vyvěrá z přítomnosti vítězství a není podmíněná nepřítomností zkoušek a boje. Ovšem není jen ovocem vítězství, ale radost je osoba samotného Krista, proto zůstáváme-li s Kristem, nemůže nám nikdy chybět radost. Je myslitelnější, aby slunce bylo bez světla než Kristus bez radosti. Jestliže hledáme Pánovu lásku, nalzáme radost. Mnoho osob hledá radost a nenachází ji právě proto, že hledá bez Boha potěšení či radovánky. Nemáme hledat prvotně radost, ale lásku tj. vůli Pána ve všech věcech. Plněním jeho vůle, zachováváním jeho slov, se spojujeme a sjednocujeme s Bohem prostřednictvím jeho Syna Ježíše Krista a tak naše srdce nalzáá skutečný pokoj a nepopsatelnou radost. Sám Ježíš zcela jasně řekl apoštolům, že nám dává „svoji radost“ a naši lidskou radost chce naplnit Božskou mocí: „To jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a vaše radost aby byla plná.“ (Jan 15,11).

Filosoficky se radost definuje jako „zakoušení dobra“. Když člověk má dobro, zakouší jej a chuť z tohoto dobra je radost. V přirozené rovině např. člověk jí dobré jídlo, poslouchá líbeznou hudbu atd. a z tohoto dobra zakouší radost. Kdo uvěřil má skrze víru to největší dobro Krista a věčný život. Tak radost z tohoto

nadpřirozeného dobra je daleko převyšující jakoukoliv radost pozemskou, je trvalá a nezávislá na jakýkoliv okolnostech, uspokojeních či utrpeních. „Amen, amen, pravím vám, vy budete plakat a naříkat, ale svět se bude radovat; budete se rmoutit, ale váš zármutek se promění v radost.“ (Jan 16,20). Tato radost, je něco „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo“. (1Kor 2,9)

Aby mohl člověk prožívat skutečnou radost – tedy mít Krista v srdci, musí mít pro něho v srdci místo. Abychom toto místo udělali, je třeba vyprázdnit své srdce vytrvalým odmítáním pokušení, která přichází z našeho já, ze světa, nebo od Božího nepřitele. Neustálé zapírání svého já - nedobrych myšlenek, pocitů a představ nás nesmí unavit. Tento boj je nutný k tomu, abychom očistili své já. Je to jako duchovní ping-pong s tím, co nám naše já napovídá proti Bohu, nebo proti bližnímu. Satan často zneužívá naše já, aby nás oddálil od Boha a oddělil od bližních, aby nás přivedl do zloby, nelásky, do smutku. Proto se stále musíme mít na pozoru, abychom jeho léčkám mohli odolat. Musíme se neustále modlit a bdít. Takové neustálé zapírání sebe a svých zlých sklonů je možná těžké a přináší s sebou utrpení, avšak nakonec je to radost, která nám bude odměnou – již v tomto životě a pak i v životě věčném.

Také přijímání Boží vůle ve víře nás naplňuje radostí. A co je Boží vůle? Boží vůle se projevuje skrze okolnosti, osoby, nebo skrze naše svědomí. Když se naučíme přijímat a obětovat Ježíši vše, co přichází, budeme s ním jedno srdce a budeme zakoušet tu nadpřirozenou radost, kterou není možné zakoušet jiným způsobem, než ve víře. A tak i utrpení (které se v životě nikomu nevyhýbá) se s vírou promění v radost. Když chceš ověřit, jestli rosteš ve víře, podívej se na to, jak snášíš utrpení a protivenství. Vždy, když ho s vírou obejmeš a proměníš, tvá víra bude růst a nakonec i v utrpení budeš zakoušet radost. S čím větší vírou přijmeš utrpení, rychleji a intenzivněji, tím bude tvá radost větší. Jestliže se však proto tomu, co je pro tebe křížem (co není v souladu s tvým cítěním, myšlením a mentalitou) vzpíráš a vnitřně proti tomu reptáš, nekráčíš úzkou cestou, kterou pro tebe připravil Bůh. Nezapomeň, že jenom úzká cesta vede k Bohu, do věčné radosti.

Předsevzetí:

Budu se snažit bojovat proti zlým myšlenkám, pocitům a náповědám svého já, v důvěře, že Bůh vždy všechno dělá jenom pro mé dobro.

Myšlenka na závěr:

Kdo kráčí s radostí ve vůli Boží, neutrpí úrazy ani z nepředvídaných situací přicházejících od Boha a bratrů, ani z překvapivých útoků od zlého a světa.

(Mons. P. Galeone 18. 11. 2001)